Hadith do ông Abu Sa-'id kể về những sự kiện trong Ngày Tận Thế như người Mu'min được ngắm nhìn Allah Oai Nghiêm và Hiên Vinh; cầu Sirat, cứu khỏi Hỏa Ngục đối với ai trong tim còn tồn đọng niềm tin Iman nhỏ bằng hạt nguyên tử và lời biện hộ.

Ông Abu Sa-‘id Al-Khudri kể: Chúng tôi đã hỏi: Thưa Thiên Sứ của Allah, vào Ngày Tận Thế chúng ta có được gặp mặt Thượng Đế không vậy? Người đáp: {Các ngươi có bị khó khăn việc nhìn mặt trời và mặt trong vào những lúc không mây không?} Mọi người đáp: Dạ không. Người tiếp: {Quả thật, trong Ngày Tận Thế các ngươi sẽ được tận mắt nhìn thấy Thượng Đế mà không gì bị cản trở tựa như các ngươi nhìn mặt trời và mặt trăng lúc không mây che vậy.} Thiên Sứ của Allah nói tiếp: {Lúc đó có lời bảo: Tất cả mỗi người hãy tìm đến thần linh mà y đã thờ phượng trước đây. Thế là tín đồ thờ thánh giá tìm đến thánh giá; tín đồ thờ bụt tượng tìm đến bụt tượng tất cả mỗi tín đồ đều tìm được thứ mà họ đã thờ phượng trước đây, chỉ còn mỗi nhóm người thờ phượng Allah gồm những người ngoan đạo và người hư đốn và nhóm người thờ đúng theo sự thờ phượng của thị dân Kinh Sách (Thiên Chúa và Do Thái). Sau đó, Hỏa Ngục được kéo đến với hơi nóng bốc bên trên tựa như ánh nước. Có lời hỏi nhóm Do Thái: Các ngươi đã thờ phượng gì? Họ đáp: Chúng tôi thờ phượng ‘Uzair con trai của Allah. Có lời đáp: Các ngươi nói dối, Allah không có vợ cũng không có con, các ngươi muốn gì? Họ đáp: Chúng tôi muốn được uống nước. Có lời bảo: Các ngươi hãy uống đi. Thế là họ lần lượt vơi hết vào Hỏa Ngục. Sau đó hỏi tiếp nhóm Thiên Chúa: Các ngươi đã thờ phượng gì? Họ đáp: Chúng tôi thờ phượng Al-Masih con trai của Allah. Có lời đáp: Các ngươi nói dối, Allah không có vợ cũng không có con, các ngươi muốn gì? Họ đáp: Chúng tôi muốn được uống nước. Có lời bảo: Các ngươi hãy uống đi. Thế là họ lần lượt vơi hết vào Hỏa Ngục, chỉ còn lại mỗi nhóm người thờ phượng Allah gồm có người ngoan đạo và người hư đốn. Có lời hỏi: Điều gì giữ chân các ngươi trong khi mọi người đã đi hết? Mọi người đáp: Chúng tôi khác với mọi người, hôm nay đây chúng tôi rất cần đến sự phân biệt này. Chúng tôi đã nghe lời thông báo mỗi nhóm người đến với thần linh mà từng thờ phượng trước đây, nên chúng tôi chờ đợt Thượng Đế của chúng tôi. Lúc đó, Đấng Al-Jabbar xuất hiện với hình dạng khác với hình dạng mọi người nhìn thấy ban đầu, Ngài bảo: TA là Thượng Đế của các ngươi. Mọi người hỏi: Ngài là Thượng Đế của chúng tôi ư, lúc đó chỉ có mỗi giới Nabi nói chuyện với Ngài, Ngài hỏi: Có điều gì nơi Ngài để các ngươi nhận biết không? Họ đáp: Ống quyển. Thế là Allah phơi bày ống quyển của Ngài ra thì tất cả mọi người đều phủ mình quỳ lạy, riêng nhóm người từng thờ phượng Allah với mục đích khoe khoan và tiếng tăm thì không quỳ lạy được, thế là giá trị của việc quỳ lạy trước đây đổ sông đổ biển, lúc đó lưng của họ đều bị đơ cứng. Sau đó, cây cầu Sirat được bắt ngang miệng Hỏa Ngục.} Chúng tôi hỏi: Thưa Thiên Sứ của Allah, cây cầu đó như thế nào? Người miêu tả: {Nó rất trơn không bám chân được, trên nó đầy những móc sắc nhọn, những cây gai chùm to sắc bén, nhô

cao rình rập vồ lấy bất cứ gì đi ngang nó. Người Mu'min sẽ đi ngang cây cầu nhanh tựa chớp mắt, tựa tia chớp, tựa gió, ngựa phi, tựa cưỡi lạc đà, có người bình an qua bờ kia, có người bị cào cấu những cũng qua được bờ kia và có người bị rơi xuống Hỏa Ngục, có người qua tựa như bị lôi kéo từng chập, các người là nhóm người đáng được Đấng Al-Jabbar quan tâm nhất. Vào Ngày Hôm Đó, sau khi người Mu'min được bình an thì họ khẩn cầu cho anh em của mình: Lạy Thượng Đế của bầy tôi, những anh em của bầy tôi từng hành lễ Salah cùng bầy tôi, nhịn chay cùng bầy tôi và hành đạo cùng bầy tôi. Allah Tối Cao phán: Các ngươi hãy đi tìm xem những ai mà trong tim y có niềm tin Iman bằng trọng lượng đồng tiền vàng thì hãy kéo y ra khỏi Hỏa Ngục và cơ thể của họ được Allah cấm Hỏa Ngục chạm đến. Vào trong Hỏa Ngục họ thấy có người bị lửa đốt đến bàn chân, đến hai ống quyển thế là họ kéo những ai họ biết rời khỏi Hỏa Ngục. Họ trở lại trình diện thì được Allah bảo: Các ngươi hãy trở lại kéo ra những ai có niềm tin Iman nặng bằng trọng lượng nửa đồng tiền vàng, thế là họ kéo ra những ai họ quen biết. Họ trở lại trình diện thì được bảo: Các ngươi hãy trở lại kéo ra những ai có niềm tin Iman nặng bằng trọng lượng hạt nguyên tử, thế là họ kéo ra những ai họ quen biết.} Ông Abu Sa-'id nói: Nếu mọi người không tin lời lẽ tôi nói thì hãy đọc tìm đọc câu Kinh: {Quả thật, Allah không bất công dù chỉ với sức nặng của hạt nguyên tử nếu là điều tốt sẽ được Ngài nhân nó lên.} Sau khi giới Nabi, giới Thiên Thần và người Mu'min biện hộ xong thì Đấng Al-Jabbar nói: {Còn sự biện hộ của TA} rồi Allah hốt lấy một nhóm người đã bị Hỏa Ngục thiêu đốt, Ngài nhúng họ xuống bờ sông Thiên Đàng, nước đó được gọi là nước phục sinh. Lập tức, các bộ phận cơ thể bắt đầu mọc ra tựa như hạt giống nẩy mầm trên vùng nước ngập trôi dính trên phím đá, trên những thân cây. Mặt trời lúc đó màu xanh lá với bóng mát màu trắng, nhìn họ tựa như ngọc trai và họ được ấn một dấu trên cổ, rồi được cho vào Thiên Đàng, cư dân Thiên Đàng gọi họ là nhóm người được Đấng Al-Rahman phóng thích khỏi Hỏa Ngục mặc dù họ chưa từng làm gì cũng chưa từng gởi điều tốt đi trước. Có lời bảo với họ: Các ngươi sẽ được giống như những gì các ngươi nhìn thấy của cải của người khác.

[Sahih (chính xác)] [Do Al-Bukhari và Muslim ghi]

Một số Sahabah đã hỏi Thiên Sứ là vào Ngày Tận Thế chúng ta có được gặp được Thượng Đế của chúng ta không? Người đáp: Được, các ngươi sẽ tận mắt nhìn thấy Thượng Đế giống như thấy mặt trời vào ban trưa và thấy mặt trăng vào đêm rằm vào lúc trời không mây. Cách so sánh này nhằm xóa bỏ mọi nghi ngờ và tranh luận, tuy nhiên cái nhìn này khác với cái nhìn của dân cư Thiên Đàng sau khi vào Thiên Đàng, để phân biệt giữa hai nhóm người thờ phượng Allah và nhóm người thờ phượng ai khác. Xong Thiên Sứ của Allah cho biết có lời bảo trong Ngày Tận Thế: Mỗi người hãy tìm đến thứ mà mình đã thờ phượng trước đây mà theo nó. Theo đường truyền Sahih ghi: Chính Allah là Đấng thông báo, thế là những ai thờ phượng ngoài Allah đi theo thứ mà y thờ đều rơi hết vào Hỏa Ngục, chỉ còn mỗi nhóm người thờ phượng Allah gồm những người ngoan đạo, người hư đốn và nhóm người Kinh Sách thờ phượng đúng, đa số họ đều đã thờ phượng bụt tượng và bị rơi vào Hỏa Ngục. Lúc đó, Hỏa Ngục được kéo đến với hơi nóng bốc bên trên tựa như ánh nước nhìn từ xa. Khi tra hỏi nhóm Do Thái: Các ngươi đã thờ phượng gì? Họ đáp: Chúng tôi thờ phượng 'Uzair con trai của Allah. Có lời đáp: Các ngươi đã vu khống, Allah không hề có vợ cũng không có con, các ngươi muốn gì? Họ đáp: Chúng tôi muốn được uống nước. Điều đầu tiên con người muốn đó là nước bởi đã phải chịu đựng những cơn khát triền miên, khi đó hơi nóng của Hỏa Ngục nhìn tựa như ánh nước lung linh nên khi được lệnh cho phép uống nước là họ đều bị rơi hết vào Hỏa Ngục.

Tương tự, nhóm Thiên Chúa cũng được tra khảo như nhóm người Do Thái. Cuối cùng, chỉ còn mỗi nhóm người thờ phượng Allah duy nhất gồm những người ngoan đạo và không ngoan đạo. Có lời hỏi: Điều gì giữ chân các ngươi trong khi mọi người đã đi hết? Mọi người đáp: Chúng tôi đã lơ là việc thờ phượng ở trần gian, giờ đây chúng tôi rất cần đến nó, sở dĩ như thế bởi họ là nhóm người nghịch Allah và bất tuân Ngài. Bây giờ chúng tôi đang chờ đợi Thượng Đế mà chúng tôi đã thờ phượng Ngài ở trần gian. Allah đến với họ dưới hình dạng khác với hình dạng ban đầu họ gặp. Điều này khẳng định việc họ đã từng gặp Allah ở lần trước đó, tuy nhiên không được miêu tả, suy luận, thí dụ về hình dạng của Ngài. Đến với họ, Ngài phán: TA là Thượng Đế của các ngươi đây. Mọi người mừng rỡ hỏi: Ngài là Thượng Đế của chúng tôi ư. Kể từ giây phút đó chỉ còn giới Nabi mới được phép nói chuyện với Allah. Ngài hỏi: Đặc điểm gì để các ngươi nhận biết Thượng Đế của các Ngươi. Mọi người đáp: Ống quyển. Lập tức Allah phơi bày cho thấy ống quyển của Ngài, nhận biết được sự thật đó nhóm người Mu'min liền cúi lạy Allah, riêng nhóm người Munafiq (đạo đức giả) những kẻ hành đạo vì lời khen và tiếng tăm thì không thể quỳ lạy, lưng của họ bị cứng đơ không thể cử động, bởi trước đây họ nào thật sự quỳ lạy Allah ở trần gian, họ chỉ muốn lợi lộc của cuộc sống trần gian mà thôi. Qua đây, khẳng định Allah có ống quyển và điều này cũng được khẳng định trong Qur'an, Allah phán: {Trong Ngày Tận Thế khi ống quyển được phơi bày và kêu gọi quỳ lạy thì chúng không thể quỳ lạy} mặc dù Allah có ống quyển nhưng tín đồ Muslim không được phép miêu tả, thí dụ, so sánh, suy luận. Sau đó, cây cầu Sirat được bắt ngang miệng Hỏa Ngục. Nó rất trơn không bám chân được, trên nó đầy những móc sắc nhọn, những cây gai chùm to sắc bén, nhô cao rình rập vồ lấy bất cứ gì đi ngang nó tựa như những bầy sói đói khát. Con người sẽ đi qua cây cầu bằng đức tin Iman của mỗi người và dựa vào việc hành đạo thành tâm vì Allah, có người đi nhanh tựa chớp mắt, tựa tia chớp, tựa gió..., Những người qua cầu Sirat được chia thành bốn nhóm: Thứ nhất: Nhóm bình an không bị gì và sự nhanh chậm của họ dựa vào niềm tin Iman và việc hành đạo của mỗi người như được thí dụ trong Hadith; thứ hai: Nhóm bị thương nhẹ nghĩa là họ bị xác thương bởi lửa hoặc bị những thứ nguy hiểm trên cầu gây ra; thứ ba: Nhóm bị ném mạnh vào Hỏa Ngục; thứ tư: Nhóm nặng nề tựa bị kéo từng chập qua Sirat bởi việc hành đạo của họ không đủ đưa họ qua cầu. Thiên Sứ bảo: {Như Ta đã cho các ngươi biết người Mu'min ngày hôm đó đáng được Đấng Al-Jabbar quan tâm} đây là sự ưu ái, nhân từ của Allah dành riêng cho đám nô lệ Mu'min của Ngài khi Ngài quan tâm đến họ và chấp nhận lời bào chữa cho những ai bị ném vào Hỏa Ngục với các tội lỗi mà họ đã phạm sau khi Thượng Đế đã phơi bày cho họ thấy. Allah đã xui khiến những người đã an toàn khỏi Hỏa Ngục và qua được cầu Sirat quan tâm và biện hộ cho những anh em đang bị trừ phạt trong Hỏa Ngục. Allah cho phép họ biện hộ nhằm thể hiện sự thương xót của Ngài đối với họ. {Họ khẩn cầu: Lạy Thượng Đế của bầy tôi, những anh em của bầy tôi từng hành lễ Salah cùng bầy tôi, nhịn chay cùng bầy tôi và hành đạo cùng bầy tôi.} dựa theo lời cầu xin này thì những ai không hành lễ, không nhịn chay cùng tập thể Muslim sẽ không hưởng được lời biện hộ này, bởi nguyên nhân khiến họ biện hộ là họ là anh em đồng đạo tin tưởng và độc tôn Allah khi họ cầu xin: {những anh em của bầy tôi từng hành lễ Salah cùng bầy tôi, nhịn chay cùng bầy tôi} chỉ vì họ đã phạm một số tội lỗi đáng bị trừng phạt trong Hỏa Ngục. Đây là bằng chứng đáp trả hai nhóm lầm lạc: Al-Khawarij và Al-M'utazilah khi họ nói: "Chắc chắn những ai khi vào Hỏa Ngục là không được rời khỏi trong đó có nhóm người phạm đại tội." {Allah Tối Cao phán: Các ngươi hãy đi tìm xem những ai mà trong tim y có niềm tin Iman bằng trọng lượng đồng tiền vàng thì hãy kéo y ra khỏi Hỏa Ngục và cơ thể của họ được Allah cấm Hỏa Ngục chạm đến. Vào trong Hỏa Ngục họ thấy có người bị lửa đốt đến bàn chân, đến hai ống quyển thế là họ kéo những ai họ biết rời khỏi Hỏa Ngục. Họ trở lại trình diện thì được Allah bảo: Các ngươi

hãy trở lại kéo ra những ai có niềm tin Iman nặng bằng trọng lượng nửa đồng tiền vàng, thế là họ kéo ra những ai họ quen biết. Họ trở lại trình diện thì được bảo: Các ngươi hãy trở lại kéo ra những ai có niềm tin Iman nặng bằng trọng lượng hạt nguyên tử, thế là họ kéo ra những ai họ quen biết.} Ông Abu Sa-'id nói: Nếu mọi người không tin lời lẽ tôi nói thì hãy đọc tìm đọc câu Kinh: {Quả thật, Allah không bất công dù chỉ với sức nặng của hạt nguyên tử nếu là điều tốt sẽ được Ngài nhân nó lên.} ông Abu Sa-'id dẫn trứng bằng câu Kinh rằng khi tín đồ Muslim có được niềm tin Iman dù chỉ nhỏ bằng hạt nguyên tử vẫn được Allah nhân lên đến khi được bình an bởi niềm tin đó. {Sau đó giới Nabi, giới Thiên Thần và người Mu'min biện hộ} tuy nhiên lời biện hộ tức người đứng ra biện hộ chỉ được phép biện hộ sau khi được Allah cho phép như được tường thuật trong Hadith. {Đấng Al-Jabbar nói: Còn sự biện hộ của TA. Rồi Allah hốt lấy một nhóm người đã bị Hỏa Ngục thiêu đốt} Điều này thể hiện lòng thương xót của Allah dành cho những người bị trừng phạt khi kéo họ khỏi Hỏa Ngục. Câu: {hốt lấy một nhóm người} điều này khẳng định sự cầm nắm của Allah, và trong Qur'an và Sunnah có rất nhiều lần khẳng định Allah có tay và cầm nắm, nhưng nhóm người nghịch Islam đã suy luận sai và phủ nhận, đã không tin tưởng điều này. Rồi họ sẽ sớm biết chân lý luôn nằm ở điều Allah và Thiên Sứ của Ngài đã nói, họ đã lệch khỏi chân lý về mặt này. Allah đã túm lấy một nhóm người trong Hỏa Ngục sau khi họ đã bị thiêu đốt thành than. Câu: {Ngài nhúng họ xuống bờ sông Thiên Đàng, nước đó được gọi là nước phục sinh. Lập tức, các bộ phận cơ thể bắt đầu mọc ra} nghĩa là tất các những bộ phận tay, chân, thịt, da... đã bị đốt dần mọc lại sau khi được nhún vào dòng nước phục sinh của Thiên Đàng. Câu: {tựa như hạt giống nẩy mầm trên vùng nước ngập trôi dính trên phím đá, trên những thân cây. Mặt trời lúc đó màu xanh lá với bóng mát màu trắng nhìn họ tựa như ngọc trai} thể hiện sự phát triển trở lại thành người thật nhanh chóng. Câu: {và họ được ấn một dấu trên cổ} dấu ấn đó ghi rằng: {nhóm người được Đấng Al-Rahman phóng thích khỏi Hỏa Ngục}. Câu: {rồi được cho vào Thiên Đàng, cư dân Thiên Đàng gọi họ là nhóm người được Đấng Al-Rahman phóng thích khỏi Hỏa Ngục mặc dù họ chưa từng làm gì cũng chưa từng gởi điều tốt đi trước. } nghĩa là họ chưa từng hành đạo trên thế gian nhưng trong lòng họ vẫn có niềm tin vào Laa i laa ha il lol loh và tin tưởng vào Thiên Sứ của Ngài. Câu: {Có lời bảo với họ: Các ngươi sẽ được giống như những gì các ngươi nhìn thấy của cải của người khác.} chứng tỏ rằng sau khi vào Thiên Đàng họ thấy trống vắng nên được phán bảo lời đó.

http://www.sunnah.global/hadeeth/vi/show/8301